

Αντιγόνη Σταυροπούλου

κοράκια

2020

Ένα λιμπρέτο
για την ελευθερία

ΗΡΩΕΣ

τα κοράμια

- Κοράμι
- Αρχιδόρακας
- Κουρούνα
- Κόρακας
- Κάργια

οι άνθρωποι

- Παιδί
- Παππούς
- Γιαγιά
- Άντρας
- Γυναίκα

οι θεοί

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

| Ένα αληθινό Κοράκι, βαλσαμωμένο, στον τοίχο. |

ΚΟΡΑΚΙ

Γεια σας και καλησπέρα σας, αγαπημένοι φίλοι.
Χαίρομαι που είσαστε εδώ. Κοιτάζτε με στα χείλη.

Έχω μια πιερή ιστορία
και ποθώ να σας την πω.
Θα αρχίσω απ' την αρχή της
και το τέλος θα το βρω.

Καθίστε αναπαυτικά
μικροί μα και μεγάλοι.
Ανοιζτε τα αυτιά καλά,
ανοιζτε το κεφάλι.

Κι αν κάποτε νυστάζετε
μην κλείσετε τα μάτια.
Θα είν' το τέλος μου καλό,
δεν θα γενώ κομμάτια.

Αρχίζει η ιστορία μου.
κι είναι σαν παραμύθι.
Χαλάρωσε και άκου το.
Ταξίδεψε στη λήθη.

Εγώ θα το διηγηθώ, ένα νεκρό Κοράκι.
Εγώ, εδώ, σ' εσάς για σας. Ακούστε με. Ακούστε.

Μια φορά κι έναν καιρό
μια ολοκόκκινη κλωστή δεμένη
σε μια ανέμη ζωγραφιά ζετυλίχτηκε αργά
να μας δείξει ένα μονοπάτι απάτητο.

Παλιότερα, πολύ παλιά,
κάπου πολύ μακριά μας,
σε ένα Σταροχώραφο,
ζούσαν κάτι Κοράκια...

που ονειρεύονταν να γνωριστούν με την Ελευθερία.

Η Ελευθερία, λένε, είναι η κόρη της Συνείδησης.

Η συνείδηση είναι η πυξίδα του ανθρώπου.

Και σήμερα οι άνθρωποι δεν χρησιμοποιούν πυξίδα.

| Σκοτάδι |

ΕΙΚΟΝΑ ΠΡΩΤΗ
| σταροχώραφο |

| Μέσα στον πίνακα με τα Σταροχώραφα,
τα Κοράκια μοιάζουν αναστατωμένα κι έτοιμα για μια μεγάλη αλλαγή. |

ΚΟΡΑΚΙΑ

Κρα και κρα και κρα κρα κρα
Κρα Κρα
Άκου τα Κοράκια.

Κρα εδώ και κρα κι εκεί
Κρα Κρα
Δες τα τα Κοράκια.

Κρα μεγάλα κρα μικρά
Κρα Κρα
Θαυμαστά Κοράκια.

Κρα σου λένε σου μιλούν
Κρα Κρα
Μίλα στα Κοράκια.

Κρα εμείς είμαστε κρα
Κρα Κρα
Έλα στα Κοράκια.

Μη φοβηθείς και μην τρομάξεις.
Μόνο άκου μας και κοίτα.
Δες μας πώς ασφυκτιούμε,
πώς μαζί όλοι πετούμε,
πώς μιλούμε, πώς ζητούμε.
Ένα βλέμμα σου απαιτούμε.
Μας αξίζει να μας δεις.
Μας χρωστάς να μας μιλείς.

Το οφείλεις να θαυμάζεις και τη σιέψη σου ν' αλλάζεις.
Για εμάς είσαι ζωή, για εσένα είμαστε χρώμα.
Δώσε μας μίαν ανάσα πριν κρυφτείς μέσα στο χώμα.
Είμαστε αθάνατοι στο πάντα εμείς ζούμε.
Είσαστε οι Άνθρωποι και όλο σας ακούμε
να εύχεστε να μείνετε κι εσείς στην ιστορία
κι ας είναι λέτε σκοτεινή κι ας είναι λέτε κρύα
κι εμείς όλο σας κράζουμε, ουρλιάζουμε, πονάμε.
Δεν μας ακούσατε ποτέ κι ετούτη είναι η ώρα
να συστηθούμε εμείς σ' εσάς αμέσως, εδώ, τώρα.

Κρα και κρα και κρα κρα κρα
Άκου τα Κοράκια. Κρα

ΑΡΧΙΚΟΡΑΚΑΣ

Εγώ είμαι ο Αρχικόρακας.
Το πρώτο το φτερό μου,
κομμένο από τη ρίζα του,
απ' την αρχή του ώμου.

Ποτέ μου δεν επέταξα,
αφού είμαι εδώ μέσα
και έξω όμως να 'μουναι,
πάλι δεν θα 'χα μπέσα.

Είμαι δειλός και ντρέπομαι,
μα είμαι γερασμένος.

ΚΟΥΡΟΥΝΑ

Κι εγώ γριά στο πλάι σου.
Γιατί είσαι αγριεμένος;

Όλο τα μαύρα σου φορείς
και δεν μιλώ για ρούχα.
Μιλώ για τη διάθεση.
Τι έρωτα που σου 'χα...

Κουρούνα σου με έλεγες
κι έσταζε ο τόπος μέλι,
μα τώρα εγώ σε κυνηγώ
κι εσύ φεύγεις σαν χέλι.

Ακόμα εγώ σε αγαπώ,
μα άλλο δεν αντέχω.
Έχω μουδιάσει ολόκληρη,
ανάσα πια δεν έχω.

ΑΡΧΙΚΟΡΑΚΑΣ

Φεύγω για τώρα. Φτάνει πια.
Όλο με κατακρίνεις.

ΚΟΥΡΟΥΝΑ

Σιγά μη φτάσεις μακριά.
Εδώ αφού θα μείνεις.

ΑΡΧΙΚΟΡΑΚΑΣ

Δεν είπα πως θα έφευγα
τελείως απ' το σπίτι.

ΚΟΥΡΟΥΝΑ

Αλίμονο. Αγχώθηκα
πως θα σου πέσει η μύτη.

ΚΑΡΓΙΑ

Εγώ είμαι η Κάργια
και δεν είμαι καλά.
Στον πίνακα μου αρέσει,
μα υπάρχει και αλλά...

Αυτά τα Σταροχώραφα,
τα χρώματά του όλα,
είναι εκτυφλωτικά
και –

Δεν αντέχω άλλο.

ΚΟΡΑΚΑΣ

Γιατί το κάνεις τώρα αυτό;
Γιατί το καταστρέφεις;
Γιατί ξανά το –

ΚΑΡΓΙΑ

Δεν θέλω να μιλάω άλλο έτσι.

ΚΟΡΑΚΑΣ

Κάργια μου, γυναίκα μου,
ζωή μου και καρδιά μου –

ΚΑΡΓΙΑ

Πάλι ποιήματα. Θα σταματήσεις;

ΚΟΡΑΚΑΣ

Τι έχεις πάθει; Σε ρωτώ.
Τι έπαθες ψυχή μου;

ΚΑΡΓΙΑ

Τίποτα. Αυτό.

| Φτερούγισμα |

Αυτό είναι το πρόβλημα. Τίποτα δεν αλλάζει.
Όλο λέμε θα φύγουμε και όλο κάνεις πίσω.
Πάντοτε κάποιος σταματά και όλοι οι άλλοι κότες.
Εγώ είμαι η Κάργια σου. Και μόνη μου δεν είμαι.
Μέσα μου κουβαλώ παιδί. Τον γιο μας. Το Κοράκι.
Δεν θέλω εδώ να γεννηθεί, στα Σταροχώραφά μας.
Δεν θέλω ο γιος μου να μιλά με ομοιοκαταληξίες.
Δεν θέλω να 'ναι μια μπογιά κατάμαυρη ο γιος μου.
Δεν θέλω να 'ναι πινελιά. Δεν θέλω να 'ναι Τέχνη.
Ζωή θα είναι το παιδί, θα ζήσει, θα ανασάνει
και θα πετά πολύ ψηλά ελεύθερο και μόνο.
Οι άνθρωποι θα τον ακούν και δεν θα σχολιάζουν.
Μαζί θα ζουν. Θα τραγουδούν. Στη Γη και στο Φεγγάρι.

| Φτερούγισμα |

Πολλά ζητώ;
Καθόλου.
Τέλος ο φόβος,
φτάνει πια.

Πάμε να ζήσουμε έξω.
Το θέλεις και το θέλω.
Ο Αρχικόρακας φοβάται,
η Κουρούνα πονά.
Κράζουμε
και κανείς δεν μας ακούει.
Κοίταξέ μας.

| Φωνές ανθρώπων ακούγονται.
Τα Κοράκια σταματούν. |

ΑΝΘΡΩΠΟΙ

-Γιούχου Γιούχου.
-Γιούχου Γκου.
-Αψού και Γιούχου.
-Γείτσες.

| Σιωπή |

-Ουάου.
-Κοίτα χρώματα.
-Εκπληκτικό τοπίο.
-Ο άνθρωπος διάνοια.
-Κοίτα, Κοράκια.
-Δύο.

| Σιωπή |

-Είναι περισσότερα.
-Κατάμαυρα Κοράκια.
-Πετούν χωρίς προσορισμό.
-Αχ, κρίμα τα πουλάκια.

| Σιωπή |

-Υπέροχος ο πίνακας.
-Η Τέχνη είναι μεγάλη.
-Ναι, πάμε τώρα σπίτι μας.
-Θέλουν να δουν κι οι άλλοι.

| Βήματα ακούγονται.
Οι άνθρωποι έχουν φύγει. |

ΚΟΥΡΟΥΝΑ

Δεν θέλω το παιδί
να δει ανθρώπους
να κοιτούν
και να μιλούν,
να ζουν καλά και να χαμογελάνε.
Θέλω να ζήσει σαν αυτούς.
Έξω.

Δεν μένω άλλο εδώ
ακούνητη.
Δεν περιμένω άλλο.
Θέλω να δω
την πόλη.
Θα φύγω
απόψε
μόνη μου
και θα γεννήσω
έξω.
Το αποφάσισα.
Τέλος.
Έλα
μαζί μου
Αγάπη μου,
Κόρακα
της καρδιάς μου.
Έλα,
ξεκούνα,
ζύπνα πια.
Στην αληθινή ζωή
θα είναι πιο καλοί οι σίτχοι σου.
Θα έχουν μπιτ.

ΚΟΡΑΚΑΣ

Θέλω να ηρεμήσεις.

ΚΑΡΓΙΑ

Θα ηρεμήσω. Έξω.

ΚΟΡΑΚΑΣ

Το έξω το ποθώ κι εγώ
και το αναζητάω,
όμως είναι δύσκολο
στ' αλήθεια εκεί να πάω.

Δεν ξέρω πώς αυτό εδώ
το πλαίσιο να σπάσω.
Δεν έχω δυνατά φτερά
μέχρι εκεί να φτάσω.

Εσύ θέλεις πολύ να πας.
Θέλεις να δραπετεύσεις.
Όμως το θέλω σου αυτό
πρέπει να τιθασεύσεις.

ΚΑΡΓΙΑ

Δεν τιθασεύω τίποτα.
Δεν θα με μεταπείσεις.
Μέσα στον πίνακα αυτόν
εσύ να κατοικήσεις.

ΚΟΡΑΚΑΣ

Εσύ αν φύγεις από δω,
εγώ θα μιζεριάσω.
Μη με αφήσεις Κάργια μου,
έλα να σ' αγκαλιάσω.

ΚΑΡΓΙΑ

Δεν θέλω φιλιά, ούτε αγκαλιές.
Στήριξη μόνο δώσε.
Άντρα μου σε παρακαλώ,
τον έρωτά μας σώσε.

| Φτερούγισμα |

Δεν μου μιείς και σιωπάς.
Δειλός και μόνος μείνε.
Άσε με μόνη να πετώ
και πρώην άντρας γίνε.

| Φτερούγισμα |

Δεν μένω άλλο εδώ.
Θέλω να φύγω.
Να ξεφύγω.
Θέλω να ζήσω.
Μακριά.

ΚΟΡΑΚΑΣ

Κάθε φορά που λες θα φύγεις,
κάθε φορά εδώ γυρνάς.

ΚΑΡΓΙΑ

Αυτή θα είναι η τελευταία.
Τα όριά μου έχουν χαθεί.

ΚΟΡΑΚΑΣ

Τι έχει έξω που σου λείπει;
Τι θέλει η ματιά να δει;

ΚΑΡΓΙΑ

Θέλω...

ΚΟΡΑΚΑΣ

Όλο ζητάς και όλο θέλεις
όσα δεν μπορείς να έχεις.
Τι θέλεις άλλο;
Τι ποθείς;
Πες το πια.
Μη φοβηθείς.

ΚΑΡΓΙΑ

Στη δικιά μου ιστορία, θέλω να 'χει φασαρία.
Θέλω Καλοκαιρία κρύα.
Θέλω να με λεν Μαρία, να γεννήσω παιδιά τρία,
που να λεν' όλο αστεία και αν κάνουν αταξία, να μην μπαίνουν τιμωρία.
Θέλω μία βασιλεία από έναν αστερία
που θα έχει εμπειρία τη ζωή στην ουτοπία
Θέλω να γενώ θυσία.
Να πετάξω ως την Ινδία.
Θέλω να χω αγωνία.
Να χτίσω πέτρινη οικία
και να πάθω αμνησία, να ξεχάσω την ανία.
Να νοπεί η ατυχία.
Να διαβάσω τα βιβλία.
Να παλέψω τη δουλεία.
Να έχω διάφανη θρησκεία.
Να σκοτώσω τη δειλία.
Να ανοίξω ιατρεία.
Να φτιάξω άλλον γαλαξία, να τον ονομάσω Μαζί.
Μαζί, ναι.
Κι ας χαλάσει και το μέτρο και η ομοιοκαταληξία.
Εκεί δεν θα έχει γραφεία και καμία ιεραρχία, ούτε και αστυνομία.
Δεν θα έχει ούτε δελτία, δεν θα ζουν εκεί θηρία, δεν θα υπάρχει ηλικία.
Δεν θα φάχνω την αιτία, ούτε θα 'χω διορία, μέρες, ώρες, διετία
και καμία απορία, μοναχά δημιουργία.
Εκεί θα μάθω βιολογία.
Θα φτιάξω μια φιλοσοφία.
Θα κάνω μία γνωριμία και θα έχω γοητεία.
Θα 'ρθει μια διαφωνία δίχως ίχνος ειρωνεία.
Θα ανοίξει η φαντασία.
Θα χτιστεί μια εκκλησία πάνω στην πολυχρωμία.
Θα σιωπήσει η δυστυχία. Θα υπάρχει ισορροπία.
Θα 'χει ο πόθος τα ηνία. Θα 'χει αγάπη αιωνία κι έρωτα σε αφθονία.
Τέρμα η πολυλογία. Θα γυρίσω μια ταινία δίχως κόμμα και τελεία.
Θα 'μαι μία Ερινύα.
Θα ανταλλάξω τη φοβία με μια κίτρινη πλατεία
Θα αφανίσω την κακία και θα φέρω αρμονία
Θα 'χουμε πολυφωνία και καμία τυρρανία
Δεν θα υπάρχει απληστία, ούτε και αποτυχία
Και μονάχα αλλεργία θα 'χουμε στην ατολμία
Δεν θα έχουμε βραβεία και καμία αηδία
Θα πετάμε με μανία πάνω από την αδικία
Και δεν θα 'χει αμηχανία, θα 'χει μόνο ψυχραιμία
Η δικιά μας κοινωνία θα γιομίσει αυτονομία
Θα 'χει ολόλευκα σχολεία και αερολεωφορεία
Και φτερά και ευκαμψία και ειρήνη κι ευτυχία
Κι άξαφνα στην ησυχία στη διάφανη ηρεμία
Του κόσμου όλου η ατονία κι όλη η μονοτονία
Και η κάθε δυστροπία
Θα γενεί Ελευθερία

ΚΟΡΑΚΑΣ

Όλο αυτό είναι-

ΚΑΡΓΙΑ

Μην το πεις.

ΚΟΡΑΚΑΣ

Αφού είναι.

ΚΑΡΓΙΑ

Αν θες εσύ να μείνεις, μείνε.

ΚΟΡΑΚΑΣ

Ξέρεις πως δεν το ποθώ.
Εσένα θέλω να κοιτώ.
Το αγέννητο παιδί μας
θέλω μόνο ν' αγαπώ.

ΚΑΡΓΙΑ

Δεν θέλω εδώ να τον γεννήσω.
Θέλω έξω να τον δω.
Θέλω να ανασάνει ο γιος μου
και μαζί του να πετώ.

ΚΟΡΑΚΑΣ

Το ξέρω Κάργια μου. Κι εγώ.

| Φτερούγισμα |

Το πλαίσιο του πίνακα
όλο και στενεύει.
Το σταροχώραφο αυτό
όλο και αγριεύει.

ΚΑΡΓΙΑ

Εκείνος φταίει, να το πεις.
Ο ζωγράφος του αιώνα.
Ένας βραστανιστής σιληρός.
Το 'πε κι η ανεμόνα.

ΚΟΡΑΚΑΣ

Η ανεμόνα δεν μιλεί.
Τίποτα δεν μας λέει.

| Φτερούγισμα |

Αγάπη μου τρελαίνεσαι
και το μυαλό σου καιεί.

ΚΑΡΓΙΑ

Εσύ φοβάσαι και σιωπάς.

Τον τρέμεις τον Θεό σου
και στο πινέλο προσκυνάς
και χάνεις τον καιρό σου.

ΚΟΡΑΚΑΣ

Το ξέρω,
όμως νιώσε με.
Την αλλαγή φοβάμαι.

ΚΑΡΓΙΑ

Να μη φοβάσαι, άντρα μου.
Εκεί έξω θα πετάμε.

ΚΟΡΑΚΑΣ

Δεν ξέρω πια εγώ αν ζω
και ούτε αν πετάω.

ΚΑΡΓΙΑ

Αν συνεχίσεις τα χαζά,
φεύγω.
Σε παρατάω.

ΚΟΡΑΚΑΣ

Μαζί κι εγώ.
Όλα μαζί σου.
Όλα.

ΚΑΡΓΙΑ

Μαζί και όλα;
Το εννοείς;

ΚΟΡΑΚΑΣ

Το εννοώ. Βεβαίως.
Μαζί θα φτερουγίσουμε.
Μαζί θα πούμε αντίο.
Μαζί θα κρᾶξουμε ξανά
στο άγριο θηρίο.

ΚΑΡΓΙΑ

Θηρίο είναι ο φόβος μας.
Θηρίο η λογική μας.
Ουρλιάζει τώρα δυνατά
στο τύμπανο στο αυτί μας.

Μας λέει να μη φύγουμε,
να μείνουμε εδώ μέσα,
φωνάζει να σωπάσουμε,
να μην έχουμε μπέσα.

Εγώ του λέω θα χαθώ.
Θα φύγω γιατί θέλω.

ΚΟΡΑΚΑΣ

Θα το διαγράψουμε εντελώς
το αιματηρό πινέλο.

ΚΟΥΡΟΥΝΑ

Κόρακα;
Κάργια;
Φίλοι μου;
Τι λέτε; Τι μιλείτε;

ΑΡΧΙΚΟΡΑΚΑΣ

Φίλοι μου άκουσα καλά;
Στ' αλήθεια το εννοείτε;

ΚΟΥΡΟΥΝΑ

Αν φύγουν, έφυγα κι εγώ.
Κι αν θες έλα να πάμε.

ΑΡΧΙΚΟΡΑΚΑΣ

Δεν θέλω μόνη σου να πας.
Αλλά κι εγώ φοβάμαι.

ΚΟΡΑΚΑΣ

Κι εγώ φοβάμαι βρε παιδιά.
Καλά είμαστε, δείτε.
Ζήστε στο Σταροχώραφο,
έξω θα φοβηθείτε.

ΚΑΡΓΙΑ

Οι ψαράδες γνωρίζουν πως η θάλασσα είναι επικίνδυνη
και ξέρουν πως η καταιγίδα μπορεί να τους καταπιεί,
μα ποτέ δεν άφησαν τον φόβο αυτόν
να τους κρατήσει στη στεριά.

ΚΟΡΑΚΑΣ

Εμείς Κοράκια είμαστε,
δεν είμαστε Ψαράδες.

ΑΡΧΙΚΟΡΑΚΑΣ

Τι έπαθε η γυναίκα σου;
Τι είν' αυτές οι αράδες;

ΚΟΡΑΚΑΣ

Η Κάργια μου δεν είν' καλά,
είναι αναστατωμένη.

ΚΑΡΓΙΑ

Φίλοι, σας αποχαιρετώ.
Είμαι αποφασισμένη.

| Φτερούγισμα |

Και σας καλώ κι εσάς. Για αρχή, μιλήστε απλά. Είναι απελευθερωτικό.
Πάμε να φύγουμε από εδώ. Τόσο καιρό το λέμε. Πάμε. Τώρα.
Τα φτερά μας είναι δυνατά, τον σπάνε εύκολα τον πίνακα.
Ελάτε.

Φτερουγίστε.

Κι αν διστάζετε να βγείτε,
στ' αλήθεια δεν πειράζει.
Να μείνετε εδώ εσείς
να ζείτε στο μαράζι.

Εμείς είμαστε Κοράκια.
Εμείς έχουμε φτερά.
Είμαστε και άγρια
και αγνά και ιερά.

Θέλουμε να ζήσουμε
όπως μας αξίζει.
Θέλουμε να φύγουμε.
Η ζωή μας τώρα αρχίζει.

Πάμε.

ΑΡΧΙΚΟΡΑΚΑΣ

Κι εμείς είμαστε Κοράκια.
Κι εμείς έχουμε φτερά.
Όμως, δες μας, δεν πετούμε.
Στον πίνακά του κατοικούμε.
Είμαστε κατάμαυροι
και μέσα μας και έξω.
Εγώ είμαι ο Αρχικόρακας
και άλλο δεν θα αντέξω.
Θα πάρω τη γυναίκα μου,
θα πάρω τα φτερά μου-

ΚΟΥΡΟΥΝΑ

Άντρα μου, αγάπη μου,
να ξερες την χαρά μου.
Εγώ είμαι η Κουρούνα σου.
Εγώ είμαι η δύναμή σου.
Γυναίκα σου και φίλη σου.
Εγώ είμαι η ζωή σου.
Για χρόνια εγώ το εύχομαι
και θέλω να σε πείσω
να δραπετεύσουμε όλοι μας
και όλο κάνεις πίσω.

ΚΑΡΓΙΑ

Ξύπνα, ξυπνάτε, σας ξυπνώ.
Φίλοι, γνωστοί, γειτόνοι.
Σήμερα φεύγουμε από εδώ-

ΚΟΥΡΟΥΝΑ

Και δεν είστε οι μόνοι.

ΚΑΡΓΙΑ

Κρα και κρα και κρα κρα κρα

Με το τρία
φτερουγίζουμε
να σπάσει ο καμβάς.

Κρα και κρα και κρα κρα κρα
Κρα και κρα και κρα κρα κρα

Ένα...

Κρααααααααααα

Δύο...

Κρααααααααααα

Τρία...

Κρ-

ΚΟΡΑΚΑΣ

Περίμενε!

ΑΡΧΙΚΟΡΑΚΑΣ

Θέλει οργάνωση.

ΚΟΡΑΚΑΣ

Θέλει και πλάνο.

ΑΡΧΙΚΟΡΑΚΑΣ

Θέλει ανάλυση.

ΚΟΥΡΟΥΝΑ

Θέλει και -

ΚΑΡΓΙΑ

Όχι άλλη ανάλυση.
Τώρα άλλο δεν μιλάμε.
Τώρα φτερουγίζουμε μαζί και τραγουδάμε.

| Φτερουγίσματα |

Είμαστε τα Κοράκια.

Κρα και κρα
και κρα κρα κρα

ΚΟΡΑΚΙΑ

Κρα και κρα και κρα κρα κρα

Κρα

Κρα

Κρα εδώ και κρα κι εκεί

Κρα

Κρα

Κρα μεγάλα κρα μικρά

Κρα

Κρα

Θαυμαστά Κοράκια

Κρα

Κρα

Κρα εμείς είμαστε κρα

Κρα

Κρα

Δεν φοβάμαι, δεν τρομάζω και ακούω και κοιτώ.

Τώρα εγώ θα ανασάνω και για πάντα θα πετώ.

Σου μιλώ και σου ζητώ.

Ένα βλέμμα απαιτώ.

Μου αξίζει να με δεις.

Μου χρωστάς να μου μιλήεις.

Το οφείλεις να θαυμάζεις και τη σκέψη σου να αλλάζεις.

Για εμένα είσαι ζωή, για εσένα είμαι χρώμα.

Δώσε μου μίαν ανάσα πριν κρυφτείς μέσα στο χρώμα.

Είμαστε αθάνατοι στο πάντα εμείς ζούμε.

Είσαστε οι Άνθρωποι και όλο σας ακούμε

να εύχεστε να μείνετε κι εσείς στην ιστορία

κι ας είναι λέτε σιοτεινή κι ας είναι λέτε κρύα.

Κι εμείς όλο σας κράζουμε, ουρλιάζουμε, πονάμε.

Δεν μας ακούσατε ποτέ κι ετούτη είναι η ώρα

να συστηθούμε εμείς σ' εσάς αμέσως, εδώ, τώρα.

Κρα και κρα και κρα κρα κρα άκου τα Κοράκια κρα

Και τώρα ετοιμάσου. Ερχόμαστε!

ΚΟΡΑΚΙ

Και καθώς ξέρω πως κι εσάς και όλους τους ανθρώπους,

σας γοητεύει δίχως αύριο, το τέλος και η αρχή,

ήτανε στα σίγουρα ετούτη των Κορακιών

η τελευταία φράση μες στον πίνακα.

Τι θα ήταν η ζωή, δίχως πυγμή κι επιμονή;

Κρα.

|Ένας δυνατός θόρυβος ακούγεται σαν πίνακας που σπάει.

Τα Κοράκια έχουν δραπετεύσει.

Είναι έτοιμα τώρα να γνωρίσουν την Ελευθερία. Σκοτάδι. |

ΕΙΚΟΝΑ ΔΕΥΤΕΡΗ
| ελευθερία |

| Σούρουπο. Άπνοια.
Μια οικογένεια τρώει σε ένα τραπέζι τεράστιο. Κοτόπουλα. |

ΓΙΑΓΙΑ

Έτοιμα τα κοτόπουλα.
Σας οδηγεί η οσμή σας.
Φάτε τις τις φτερούγες σας.
Είναι η δύναμή σας.

ΑΝΤΡΑΣ

Όλο φτερά κι όλο πουλιά.
Ψάρι πότε θα φάμε;
Σε λίγο θα πετάξουμε.
Ψάρεμα πότε πάμε;

ΠΑΙΔΙ

Εγώ θα ήθελα όσπρια.
Φακές ή φασολάκια.
Δεν μου αρέσουν τα πουλιά.
Μόνο να τα κοιτάω.

ΓΥΝΑΙΚΑ

Πάλι εχθές τεμπέλιαζες
και σήμερα κοιμάσαι.
Τι ποίημα ήταν αυτό;

ΠΑΙΔΙ

Στον κόσμο σου πλανάσαι.

ΓΙΑΓΙΑ

Α, να προσέχεις πώς μιλάς,
στη μάνα σου παιδί μου.

ΓΥΝΑΙΚΑ

Και φάε το κοτόπουλο.
Έλα εδώ, μαζί μου.

ΓΙΑΓΙΑ

Για τη Γιαγιάκα μια μπουιά.
Για τον Παππούλη μία;
Για τη μαμά;
Για τον μπαμπά;

ΓΥΝΑΙΚΑ

Δεν θες να φας καμιά;

ΠΑΙΔΙ

Όχι.
Δεν θέλω.
Άσε με. Αφήστε με να φύγω.

ΓΙΑΓΙΑ

Εντάζει αγαπούλα μου,
εγώ για σένα μόνο.
Σαλάτα αν θες έχει να φας.

ΑΝΤΡΑΣ

Έχει μέσα και τόνο.

| Το παιδί ορμά με βία στους γονείς του.
Ξεριζώνει της Γυναίκας τα μαλλιά. Δαγκώνει το χέρι του Άντρα.
Ύστερα τον γαργαλούν. Όλοι γελούν. Ιδρώνουν. Παίζουν.
Βουτούν στο τραπέζι. Κατασπαράζουν τις φτερούγες. |

ΠΑΙΔΙ

Φούσκωσα. Πάω έξω. Γεια.

ΓΙΑΓΙΑ

Νυχτώνει αγόρι μου, πού πας;

ΓΥΝΑΙΚΑ

Ξέχνα το. Κάτσε κάτω.

ΑΝΤΡΑΣ

Έχει και επιδόρπιο.

ΠΑΙΔΙ

Κάτσε εσύ και φά' το.

| Δυνατός θόρυβος ακούγεται στη στέγη. Κάτι σαν να γκρεμίζεται. |

ΑΝΤΡΑΣ

Βαρύς Χειμώνας, παγωνιά,
τα σπίτι μας θα πέσει.

ΓΙΑΓΙΑ

Πού έχει πάει ο παππούς;

ΠΑΙΔΙ

Μάλλον πήγε να-

ΓΥΝΑΙΚΑ

Δέσει.

ΓΙΑΓΙΑ

Να δέσει το γλυκό εννοείς;
Να δέσει η Πανακότη;

ΓΥΝΑΙΚΑ

Έλεος.
Θα αποτρελαθώ.

ΑΝΤΡΑΣ

Σβήσε πρώτα τα φώτα.

ΓΙΑΓΙΑ

Ωρα για ύπνο, μάτια μου,
πήγαινε στο κρεβάτι.

ΓΥΝΑΙΚΑ

Πρώτα να δω αν διάβασε.
Πώς γράφεται το μάτι;

ΠΑΙΔΙ

Με μι και Άλφα γράφεται
με Ύψιλον με τόνο
ύστερα βάζεις ένα Ρο
και Όμικρον και πόνο.

| Το παιδί ορμά με βία στη Γυναίκα.
Της μαυρίζει το μάτι.
Ο Άντρας μαυρίζει το μάτι του Παιδιού.
Ετοιμάζονται για τη Γιαγιά.
Μπαίνει ο Παππούς. Παύση.
Όλοι χαμογελούν και αγκαλιάζονται. Και φεύγουν.
Μένει μονάχα ο Παππούς. |

ΠΑΠΠΟΥΣ

Δεν υπάρχει τίποτα πιο δημιουργικό από την Αγάπη.

| Έξω από την πόρτα ακούγονται φωνές. |

ΑΡΧΙΚΟΡΑΚΑΣ

Ανοιξτε. Σας παρακαλώ.

ΚΟΡΑΚΑΣ

Ανοιξτε μας!

ΚΟΥΡΟΥΝΑ

Ανοιξτε!

ΚΑΡΓΙΑ

Μας ακούτε;

| Φτερούγισμα |

Μη μας αφήσετε έξω κι εσείς. Κρουώνουμε.

| Φτερούγισμα |

Κι εμείς πλάσματα είμαστε.
Θέλουμε μία στέγη. Μόνο για απόψε.

ΠΑΠΠΟΥΣ

Ένας καλός πίνακας ισοδυναμεί με μια καλή πράξη.

| Ανοίγει την πόρτα. Τα Κοράκια ορμούν μέσα στο σπίτι.
Τα φτερά τους ξεσεισμένα. Νερό στάζει απ' τις φτερούγες τους. |

ΑΡΧΙΚΟΡΑΚΑΣ

Χαίρεται.

ΚΟΥΡΟΥΝΑ

Γεια σας κύριε.

ΚΟΡΑΚΑΣ

Πολύ ευχαριστούμε.

ΑΡΧΙΚΟΡΑΚΑΣ

Είμαστε ευγνώμονες σ' εσάς και χάρη σας χρωστούμε.

ΚΑΡΓΙΑ

Ώρες πετούμε εκεί ψηλά
στο κρύο, έξω, μόνοι.
Έξω γίνονται σεισμοί
και βιασμοί στο χιόνι.

ΚΟΥΡΟΥΝΑ

Περάσαμε από όμορφα
και μαγικά τοπία,
είδαμε άνθη και φυτά,
αγάπη και φιλία.

ΑΡΧΙΚΟΡΑΚΑΣ

Πετάξαμε πιο χαμηλά
σαν ξέσπασε η μπόρα,
Περνά στη Γη αλλιώς
ο χρόνος και η ώρα.

ΚΟΡΑΚΑΣ

Όλοι εδώ πέρα τρέχετε
και βιάζεστε να πάτε
κάπου που δεν ξέρετε
κάτι να ξαναφάτε.

Όλο τρώτε και πεινάτε
και ανταλλάζετε λεφτά
για να φάτε ακόμα λίγο
πριν πεινάσετε ξανά.

ΚΑΡΓΙΑ

Οι άνθρωποι πεθαίνουνε, πεινούν έξω τα ζώα,
κρυώνουν, περιμένουνε, είδαμε κι έναν βόα.

Ούρλιαζε για βοήθεια
και δεν τον βοηθούσαν.
Οι άνθρωποι νομίζαμε
ανθρώπινα πως ζούσαν.

ΑΡΧΙΚΟΡΑΚΑΣ

Εμείς ονειρευόμασταν
τον κόσμο σας γεμάτο
με ανθρώπους και με ανθρωπιά
μα εσείς πιάσατε πάτο.

ΚΟΡΑΚΑΣ

Τρομάξαμε απ' το κακό
που προκαλείτε δίχως
να σιέψτε τον δίπλα σας-

| Ακούγεται ήχος σφαλιάρας
κι ύστερα κλάμα παιδιού. |

Τι είν' αυτός ο ήχος;

| Σιωπή |

ΚΟΥΡΟΥΝΑ

Εγώ έφυγα απ' τον πίνακα
για να ζήσω στ' αλήθεια,
μα τώρα τρέμω να το πω
πως ήταν παραμύθια.

Όλα όσα σιεφτόμασταν
γι' αυτόν εδώ τον τόπο,
ήτανε μάλλον ψεύτικα.
Δεν άξιζε τον κόπο.

ΚΑΡΓΙΑ

Μην παραιτήστε, φίλοι μου.
Θα φτιάξουμε τη Γη μας
όπως την φανταστήκαμε
κι εμείς και το παιδί μας.

Ο γιος μου που έχω στην κοιλιά
το αγόρι το μικρό μου
δεν θα 'θελα να γεννηθεί
στα σύνορα του τρόμου.

ΚΟΡΑΚΑΣ

Ας ξεκινήσουμε ξανά.
Τον πήραμε απ' τα μούτρα.
Δεν φταίει ο άνθρωπος αυτός
ούτε η δικιά του κούτρα.

ΚΟΥΡΟΥΝΑ

Ένας γεράκιος μόνος του
σε ένα άδειο σπίτι
ο μόνος που μας άνοιξε
χαμήλωσε τη μύτη.

ΑΡΧΙΚΟΡΑΚΑΣ

Κύριε, καλησπέρα σας.
Είμαστε τα Κοράκια.
Ήρθαμε για τη Λευτεριά
και βρήκαμε σοκάκια.

Σοκάκια ολοσιότεινα
και ανθρώπους μες στο μίσος.
Αν έτσι είναι η ζωή,
κάναμε λάθος, ίσως.

ΚΑΡΓΙΑ

Τι τόπος είν' αυτός εδώ;
Τι πόλη; Τι κακία;
Τι σας συμβαίνει, κύριε;
Πού είν' η Ελευθερία;

| Βήματα ακούγονται όλο και πιο κοντά τους. |

ΠΑΠΠΟΥΣ

Έρχονται.

Ντυθείτε γρήγορα, γοργά,
καλύψτε τα φτερά σας.
Έρχονται οι άνθρωποι.
Δεν είναι η γενιά σας.

Βάλτε γραβάτες, γρήγορα,
πουκάμισα και μπότες.
Θυμάμαι που ήτανε παιδιά.
Ήτανε άλλοι τότες.

Τώρα θα σας χιμήξουνε,
προσέξτε, θα σας φάνε.
Πείστε πως είστε άνθρωποι.
Τα σχέδιά σας πάνε.

ΚΑΡΓΙΑ

Δεν καταλαβαίνω.

ΠΑΠΠΟΥΣ

Μην προσπαθείς να δεις πολλά
και κάνε ό,τι σου λέω.
Να είστε φυσιολογικοί
κι εγώ κάνω πως κλαίω.

ΚΑΡΓΙΑ

Τι είναι φυσιολογικοί;

ΚΟΥΡΟΥΝΑ

Πες μας, μην μας τρομάζεις.

ΑΡΧΙΚΟΡΑΚΑΣ

Κορρ- Ας κάνουμε ό,τι μας πει.

ΚΟΡΑΚΑΣ

Μίλα καλά, μην κράζεις.

ΚΑΡΓΙΑ

Τι είναι φυσιολογικοί,
λέω, ζαναρωτάω.

Αν δεν μας πει πώς ξέρω εγώ
σε ποια μεριά να πάω;

ΠΑΠΠΟΥΣ

Το να είσαι φυσιολογικός
είναι σαν να βαδίζεις σε έναν πλακόστρωτο δρόμο.
Είναι άνετος στο περπάτημα, ναι,
αλλά δεν θα φυτρώσουν ποτέ επάνω του λουλούδια.

| Τα Κοράκια φορούν στα γρήγορα ρούχα ανθρώπων.

Γραβάτες και πουκάμισα, κασιέτο, παντελόνια.

Ο Παππούς κάνει πως κλαίει.

Σιωπή. |

ΑΝΤΡΑΣ

Ποιοι είστε όλοι εσείς εδώ;

Τι έχει ο πατέρας;

Κλείσε την πόρτα, αγάπη μου,
είναι σιληρός ο αγέρας.

ΓΥΝΑΙΚΑ

Στην πολυθρόνα κάθεται
και τάχα μυζοκλαίει.

Να κλείσω εγώ την πόρτα του;
Άκου ρε τι μας λέει.

ΓΙΑΓΙΑ

Τι γίνεται απόψε εδώ;

Όλα καλά πηγαίνουν;

Οι κύριοι είναι φίλοι σας;

Μαζί μας εδώ μένουν;

Αν θέλετε έχουμε γλυκό
έφτιαξα πανακότα.

ΑΝΤΡΑΣ

Τι κάνουν όλοι αυτοί εδώ;

ΓΥΝΑΙΚΑ

Εσύ είσαι ο Άντρας. Ρώτα.

ΑΝΤΡΑΣ

Γκούχου γκούχου γκούχου γκου.
Αψού και γκούχου.

ΓΙΑΓΙΑ

Γείτσες!

ΑΝΤΡΑΣ

Ποιοι είστε γκούχου, φίλοι μου;
Είναι αργά το βράδυ.
Φαίνεστε κατάμαυροι.
Σαν να 'ρθατε απ' τον Άδη.

ΚΟΥΡΟΥΝΑ

Είμαστε φυσιολογικοί.
Θέλαμε λίγο λάδι.

ΚΑΡΓΙΑ

Βρήκαμε έξω τον Παππού.
Κλαίει και θέλει χάδι.

ΚΟΥΡΟΥΝΑ

Χάδι του δώσαμε κι εμείς
και αμέσως πήρε θάρρος.
Μας είπε για το σπίτι σας.

ΚΟΡΑΚΑΣ

Είπε πως είναι φάρος,

ΚΑΡΓΙΑ

Αμέσως σας τον φέραμε
μες στη βροχή, στο κρύο.
Παγώσαμε κι εμείς πολύ.
Δες μας εμάς τους δύο.

ΑΡΧΙΚΟΡΑΚΑΣ

Στάζουνε τα υφάσματα
και το νερό λερώνει
το όμορφό σας πάτωμα
με λάσπη το γεμώνει.

ΓΥΝΑΙΚΑ

Δεν μας νοιάζει το πάτωμα
και ο Παππούς το παίζει.

ΑΝΤΡΑΣ

Πάψε επιτέλους. Πώς τολμάς;

ΓΙΑΓΙΑ

Η φωνή σου έχει γρέζι,

ΑΝΤΡΑΣ

Αρρώστησα κι εγώ Γιαγιά,
πήγαινε και κοιμήσου.

| Μπαίνει το Παιδί. |

ΓΥΝΑΙΚΑ

Θα σας πουλήσω όλους σας.
Ποια να 'ναι η τιμή σου;

ΠΑΙΔΙ

Λένε ψέματα. Όλοι τους.
Και ο Παππούς και όλοι.

ΓΥΝΑΙΚΑ

Σταμάτα πια παλιόπαιδο.
Θα αλλάξω απόψε πόλη.

| Ρίχνει με μια γροθιά το Παιδί στο πάτωμα. |

ΚΟΥΡΟΥΝΑ

Γεια σας κυρία. Χάρηκα.
Εγώ είμαι
η Κυριακούλα.

ΚΑΡΓΙΑ

Και από μένα χαιρετε.
Εγώ είμαι η Ρούλα.

ΑΡΧΙΚΟΡΑΚΑΣ

Κυρία μου και κύριε,
κι εσάς Γιαγιάνα, γεια σας.
Ο Αρχιμήδης είμαι εγώ
χαίρω πολύ, χαρά σας.

ΚΟΡΑΚΑΣ

Κρακίρα και καλησπέρα σας.
Κραρρώστησα εδώ πέρα.
Τι έχετε στο δάχτυλο;
Φοράτε μήπως βέρα;

ΓΥΝΑΙΚΑ

Περαστικά σου κύριε.
Το όνομά σου πες το.

ΓΙΑΓΙΑ

Ε, τι να κάνει η φτωχή;
Βέρα είναι, να, δες το.

ΓΥΝΑΙΚΑ

Τι θέλεις πάλι εσύ εδώ;

ΑΝΤΡΑΣ

Μάνα, είπα κοιμήσου.

ΓΙΑΓΙΑ

Καλή σας νύχτα βρε παιδιά!

ΠΑΙΔΙ

Εσύ, η Ρούλα, γδύσου.

ΑΝΤΡΑΣ

Τι λες; Τι είπες; Το 'χασες;
Τι παίζεις; Παιχνιδάκια;

ΓΥΝΑΙΚΑ

Εξαφανίσου άμεσα!

ΠΑΙΔΙ

Μαμά! Είναι Κοράκια!

|Το Παιδί ορμά στα Κοράκια. Ξεσικίζει με τα χέρια του τα ρούχα τους και τα φτερά.
Η Γυναίκα και ο Άντρας αρπάζουν το Παιδί.
Ο ένας το κρατά από τα πόδια και ο άλλος από τα χέρια.
Το κινούν για λίγο στον αέρα για φόρα. Με το τρία το πετούν έξω απ' το παράθυρο. |

ΜΑΖΙ

Κοράκια;

|Οι Άνθρωποι ορμούν με βία στα Κοράκια και ξεινά μια πάλη.
Ο Παππούς σηκώνεται. Όλοι σιωπούν και σταματούν. Κοιτιούνται. Ησυχάζουν. |

ΠΑΠΠΟΥΣ

Μονάχα η Τέχνη μπορεί να ενώσει τα σπασμένα κομμάτια της Ζωής.

ΑΡΧΙΚΟΡΑΚΑΣ

Ας συστηθούμε απ' την αρχή
και δίχως ίχνος ψέμα.
Εγώ είμαι ο Αρχικόρακας
και έχω ένα θέμα.

Το θέμα μου είστε εσείς,
οι άνθρωποι του κόσμου.
Στυγνοί και επιθετικοί-

|Η Κουρούνα κιάζει από πόνο. |

Τι θες και κράζεις, φως μου;

ΚΟΥΡΟΥΝΑ

Εγώ δεν είμαι Κυριακή
και ούτε Κυριακούλα.
Εγώ είμαι η γυναίκα του.
Εγώ είμαι η Κουρούνα.

Κρα και κρα και κρα κρα κρα
Θα κράζω, θα ουρλιάζω.
Κουράστηκα να καρτερώ,
να κλαίω, να ειιάζω.

ΚΑΡΓΙΑ

Κρα κι εγώ και κρα κι εσύ.
Κράζετε άφοβα όλοι.
Κοράκια είμαστε εμείς
και θα ζούμε στην πόλη.

Κάργια με λένε κι απορούν
γιατί τόση μανία
να φτερουγίζω σε ουρανό,
να θέλω Ελευθερία.

Η Ελευθερία είναι εδώ
και θα την βρω, το νιώθω
κι εσείς δεν θα μου κλέψετε
τούτον εδώ τον πόθο.

ΚΟΡΑΚΑΣ

Εγώ είμαι ο Κόρακας
ο άντρας, ο πατέρας,
έχω ανάσα όπως κι εσείς,
μα εγώ δεν είμαι τέρας.

ΑΝΤΡΑΣ

Γούχου γκούχου γκούχου γκου.
Αφού και γκούχου.
Γκούχου.

Τέρας είσαι και φαίνεσαι,
κατάμαυρο Κοράκι.
Είσαι μέσα στο σπίτι μου,
τρομάζεις το παιδάκι.

ΓΥΝΑΙΚΑ

Δεν είν' παιδάκι το παιδί.
Μην τον καλομαθαίνεις.
Ο κόσμος μας είναι σκληρός,
δεν το καταλαβαίνεις;

ΓΙΑΓΙΑ

Πάντοτε ήθελα φτερά
στον ουρανό να φτάσω.
Τώρα που είστε φίλοι μου
μπορώ να σ' αγκαλιάσω;

| Η Γιαγιά ορμά στην αγκαλιά της Κουρούνας. |

Τη Λευτεριά που αναζητάς
την έφαξα παλιότερα
μα δεν την βρήκα πουθενά
βρήκα μονάχα κότερα.

Κότερα και πολλά λεφτά
μου πήραν την καρδιά μου
ούτε φτερά ούτε Λευτεριά
δεν είδε η ματιά μου.

Γυρίστε μες στον πίνακα,
στα Σταροχώραφά σας.
Πάρτε μαζί και μια Γιαγιά
να γράψει στα άγραφά σας.

Προτιμώ να πεθάνω από πάθος,
παρά από βαρεμάρα.

| Η Γιαγιά αφήνει την τελευταία της πνοή. |

ΑΝΤΡΑΣ

Τι κάνατε;
Την χάσαμε;
Γιαγιά μου αγαπημένη;

ΓΥΝΑΙΚΑ

Σιγά μην κλάψεις, άντρα μου,
την είχαμε γραμμένη.

ΑΡΧΙΚΟΡΑΚΑΣ

Στην αγκαλιά σου πέθανε.
Οφείλεις μοιρολόι.
Ενός λεπτού σιγή εσείς.
Ένα, με το ρολόι.

| Όλοι ησυχάζουν.

Ο Παππούς σφυρίζει με τα χείλη του.
Ο Άντρας και η Γυναίκα κάνουν πως σκουπίζουν δάκρυα.
Τα Κοράκια μαζί, άφωνα, δακρύνουνε στ' αλήθεια.
Η Κουρούνα ξεκινά να κράζει μια μελωδία.
Μοιρολόι. |

ΓΥΝΑΙΚΑ

Γιάμι γιάμι γιάμι μμμ.
Μαμ κακά και νάνι νάνι

ΑΝΤΡΑΣ

Μ' αρέσουν τα πουλιά πολύ
και ένα δεν μου φτάνει.

ΠΑΙΔΙ

Ε, άντε, ξεγεννήστε την.
Πάρτε της το παιδί της.

ΓΥΝΑΙΚΑ

Περήφανους μας έκανες.
Είσαι παιδί μου αλήτης.

ΚΟΥΡΟΥΝΑ

Εσείς δεν είστε άνθρωποι,
γι' αυτό σας χαιρετάω.
Παίρνω και τη Γιαγιά μαζί.
Στον πίνακα την πάω.

| Η Κουρούνα παίρνει στην αγκαλιά της τη Γιαγιά
και φεύγει πετώντας. |

ΑΡΧΙΚΟΡΑΚΑΣ

Έφυγε η Κουρούνα μου.
Και πήρε τη Γιαγιά σας.
Φεύγω, πάω πίσω της.
Από εμένα, γεια σας.

| Ο Αρχικόρακας φεύγει πετώντας. Από ψηλά, ρίχνει μια μεγάλη ροχάλα στο σπίτι. |

ΠΑΙΔΙ

Στο θέμα μας.
Θέλω
να γίνω
Κοράκι.

ΚΟΡΑΚΑΣ

Αγόρι μου τρελάθηκες;
Τα 'χεις τα λογικά σου;
Αυτά που λες δεν γίνονται.
Κάτσε εδώ, στ' αυγά σου.

ΚΑΡΓΙΑ

Κοράκι για να 'σαι, μικρό μου παιδί, θα πρέπει αλλιώςτικος να 'σαι.

ΚΟΡΑΚΑΣ

Θέλει πυγμή, θέλει φτερά-

ΓΥΝΑΙΚΑ

Θέλει κακία-

ΑΝΤΡΑΣ

Άσε!

ΚΟΡΑΚΑΣ

Τα όνειρά σου σε κουτιά κανείς δεν θα στα κλείσει.
Άκου καλά την Κάργια μου που θα σου τραγουδήσει.

ΚΑΡΓΙΑ

Αν θες Κοράκι να γενείς, άκου καλά ετούτο.
Αυτό το τραγούδι σου δείχνει τον τρόπο.
Εσύ, μονάχος, μόνος σου, αν θες θα βρεις τον δρόμο. Άκου το.
|Τραγουδά|

Αγάπα. Και πέτα ψηλά. Πίστεψέ το και κάν' το.
Και αν τα φτερά σου έχουν κοπεί, να φαντάζεσαι.
Κοιμήσου μικρό μου παιδί, απόψε ονειρέψου.
Κι αν όνειρα δεν έρχονται, τότε να μην κοιμάσαι.
Ποτέ σου μην κλείσεις τα μάτια σου, μην παραιτείσαι.
Κι αν κλείσουν από μόνα τους, αφέσου, νανουρίσου.
Την καρδιά σου ανοιχτή άφησέ την. Μπορεί μοναχή.
Αυτή τα πάντα μπορεί. Άσε να σε ταξιδέψει.
Και κούνα φτερά. Δυνατά. Πάνω κάτω. Ανάσα.
Θυμήσου, παιδί μου, το όνειρο σε περιμένει.
Μην ξεχνάς όσα θέλεις με το πρώτο εμπόδιο.
Εμπόδια θα 'ρθουν πολλά, άλλαξε τ' όνομά τους.
Βάφτισε τα εμπόδια, ευκαιρίες για φόρα.
Κι αν λάθη προκύψουν, θυμήσου, τα λάθη είναι πλάνες.
Μακριά κράτα τ' άδικο, ζήσε στο δίκιο κοντά.
Μην θελήσεις αρχηγός να γενείς, σπάσε τα βάρθρα.
Να κράζεις τις νίκες και τα βραβεία, μη γελαστείς.
Μπράβο μην ψάχνεις, βασιλιά μη ζητήσεις ποτέ σου.
Κορώνες και θρόνοι και τίτλοι ανήκουν στους βλάκες.

Η Τέχνη σου έχει τιμή, μα αριθμό δεν έχει.
Τα νούμερα δεν συμπαθεί, τον σεβασμό σου θέλει.
Δώσ' της αξία αληθινή και μην παραπονιέσαι.
Μην την πουλήσεις την ψυχή. Άκου με, μην πουλιέσαι.
Η Τέχνη θέλει Αγνότητα, Αλήθεια και Αγάπη.
Οι Άνθρωποι πιστεύουνε πως θα τα βρουν σε χάπι.
Τα τρία Άλφα της αυτά, δεν είναι Ουτοπία.

Έχε τον νου σου στο Παιδί, αν θες Ελευθερία.

Και ένα μονάχα να ουρλιάζεις παντού, ασταμάτητα να τους κουφάνεις.
Κρα και κρα και κρα κρα κρα. Κρα ξανά, δυνατά κι άλλο κράζε ξανά.
Λευτεριά κρα κρα κρα να είσαι Ελεύθερος κρα και πετάς. Κρα κρα κρααα.

|Η Κάργια γεννά ένα μικρό Κοράκι. |

ΠΑΠΠΟΥΣ

Σε λάθος κόσμο βρέθηρες
καημένο μου Κοράκι,
μα ακόμα δεν εδέχτηρες
να γίνεις Ανθρωπάκι.

Μην το δεχτείς Κοράκι μου,
οι Άνθρωποι πονούμε.
Άκουσέ με παιδάκι μου,
μες στην ασχήμια ζούμε.

Κράξε δυνατά
Κρα κρα κρα κρα

Μην κλαις γοερά
Ουά ουά ουά ουά

Πέτα για πάντα
δίχως γκούχου κι αψού

Και μη σταματάς.
Η Λευτεριά σου ανήκει.

ΓΥΝΑΙΚΑ

Και δεν μου καίγεται καρφί.
Αν υπάρχει Λε-
Αν υπάρχει Λευτεριά.

ΠΑΠΠΟΥΣ

Και ναι, μου καίγεται καρφί.
Να υπάρχει Λε-
Να υπάρχει Λευτεριά.

ΠΑΙΔΙ

Να υπάρχει Λε-
Να υπάρχει Λευτεριά.

ΠΑΠΠΟΥΣ

Η Ελευθερία, παιδί μου,
ανήκει στους τοίχους των μουσείων.

ΠΑΙΔΙ

Η Ελευθερία είναι εδώ.
Είμαι Ελεύθερος.

Κρα και κρα και κρα κρα κρα
Κρα εδώ και κρα κι εκεί
Είμαι ελεύθερος.
Κρααα-

ΓΥΝΑΙΚΑ

Ηρέμησε, ελεύθερε.
Περίμενε πριν κιάζεις.

ΑΝΤΡΑΣ

Άκου λίγο τη μαμά
κι ύστερα θα πετάξεις.

ΓΥΝΑΙΚΑ

Θα τα πετάξεις όλα αυτά
στον κάλαθο αχρήστων.
Στον τόπο μας η Λευτεριά
με γρίφο μοιάζει, λύσ' τον.

ΑΝΤΡΑΣ

Οι άνθρωποι εδώ έχουμε
κάποιους απλούς κανόνες.
Αγάπες μα και Λευτεριές
ζουν μακριά και μόνες.

ΓΥΝΑΙΚΑ

Ακούστε τους κανόνες μας.
Τραγούδι μην τους πείτε.
Μην βάλετε ίχνος μουσικής.
Μονάχα να τους δείτε.

| Η Γυναίκα ψάχνει. |

Σπουργίτι, ποντικός, γατί,
μονόκερως, παγώνι,
βατράχι, τίγρης, αλεπού,
ψάρι, μικρό μου πόνι.

Όχι, όχι, όχι, ναι.
Να το, εδώ, το βρήκα.
Κοράκια ο δεκάλογος.

ΑΝΤΡΑΣ

Μήπως θέλετε σύνα;

ΓΥΝΑΙΚΑ

Δεν θα ταΐσουμε πουλιά,
αυτά δικά μας είναι.
Τώρα θα μάθουνε για μας,
αν θέλεις κι εσύ μείνε.

| Η Γυναίκα εμφανίζει ένα τεράστιο χαρτί γεμάτο με αριθμούς και ορθοσκαλισματα. |

Αυτοί είναι οι κανόνες μας, αυτές είν' οι γραφές μας.
Ετούτα γράφτηκαν για σας, είναι οι εντολές μας.

|Όλοι στέκονται ακίνητοι με ανοιχτό το στόμα. Αιούν. |

Πανούργα μα και άτιμα τα βδελυρά Κοράκια.
Πετούν ψηλά στην πόλη μας, μαυρίζουν το τοπίο.
Είναι κατάμαυρα, κακά, μοναχικά θηρία.
Και η δουλειά τους είναι μια σε ζέστες και σε κρύα.
Να τρώνε τα νεκρά κορμιά, οφείλουν τα Κοράκια.
Αν έχουν μια δουλειά εδώ, είναι μονάχα τούτη.
Τα σάπια σώματα της Γης, όλα μες στην κοιλιά τους.
Να υπακούν τον Άνθρωπο, σκυφτά, παραδομένα.
Αλλιώς δεν θα πετάζουμε ποτέ στον ουρανό μας.
Βαλσάμωμα, ταρίχευση, ψόφος και πάλι ψόφος.
Αυτή θα είναι η μοίρα του, όποιου επαναστατήσει.
Δεν θα μιλά. Δεν θα πετά. Δεν θα κινείται άλλο.
Νεκρό πάνω στους τοίχους μας θα κράζει δίχως ήχο.
Έτσι είναι το σύστημα στον κόσμο τον δικό μας.
Η Ελευθερία κατοικεί μέσα σε σάπιο σώμα.
Κατάπιε το και χώνεψε, αλλιώς για πάντα σβήσε.
Εμάς εσύ υπηρετείς. Μην το ξεχνάς. Θυμήσου.
Σιλάβος του Ανθρώπου είσαι εσύ, Κοράκι καημένο.
Κι αν θες να ζεις στον τόπο μας, θα ζεις υποταγμένο.
Και ξέχνα τα σιγά σιγά τα φτερουγίσματά σου.
Στον ουρανό μας άσικοπα, κανένας δεν πετάει.
Και ξέχνα και το κράξιμο, αγαπητό Κοράκι.
Τα κρα κρακρα σου κάνε τα, αψού και γιούχου γιούχου.
Και μην ξεχνάς τούτο εδώ, είσαι του Ανθρώπου σιλάβος.
Θα σιωπάς και θα υπακούς. Δούλος δικός μας θα 'σαι.
Για μια αιωνιότητα θα είσαι υποταγμένο.

|Ο Κόρακας κρύβει στα μαύρα του φτερά το πρόσωπό του.
Η Κάργια κρατά το νεογέννητο. Σιωπούν. |

ΠΑΙΔΙ

Αψού.

Γιούχου.

Γιούχου γιούχου.

Γιούχου. Αψού. Αψού.

Δεν θέλω να γίνω Κοράκι.

Δεν θέλω να τρώω ανθρώπους.

Θα τρώω εγώ τα πουλιά, τις φτερούγες.

Κι ας μην πετάξω ποτέ. Η Γη μου αρέσει.

Συγγνώμη Γιαγιά. Γιαγιά μου, γιαγιάκα, συγγνώμη.

|Ο Άντρας και η Γυναίκα γελούν δυνατά. Πλησιάζουν κι αγγίζονται. Κάνουν άγριο έρωτα. |

ΑΝΤΡΑΣ

Κι άλλο παιδί, πολλά παιδιά, θα σε γκαστρώσω πάλι.

ΓΥΝΑΙΚΑ

Δώσε μου σπέρμα, άντρα μου, ήδη με πιάνει ζάλη.

| Με μια κραυγή, σαν πίθηκοι, τελειώνουν. |

ΠΑΠΠΟΥΣ

Επιλέγω τον θάνατο. Τώρα. Θα κατοικώ σε ένα αστέρι.
Αν ζήσετε, μη με θυμάστε.

| Ο Παππούς αφήνει την τελευταία του πνοή. |

ΚΟΡΑΚΑΣ

Στην κοινωνία αυτή σαπίζουμε στ' αλήθεια.
Απάνθρωποι θεσμοί εδώ είναι συνήθεια.

ΚΑΡΓΙΑ

Παράτησέ τα όλα να ζήσουμε άβολα.
Οι άλλοι όπως βαδίζουν κι εμείς ανάποδα.

ΚΟΡΑΚΑΣ

Ένας Άσιμος, κάποτε,
έφυγε μοναχός του.

ΚΑΡΓΙΑ

Κι ακόμα ένας, σήμερα,
μας άφησε το φως του.

ΚΟΡΑΚΑΣ

Κι εμείς άσημοι είμαστε.
Να πάμε να τους βρούμε.

ΚΑΡΓΙΑ

Ίσως δεν είμαστε πολλοί.
Όμως εμείς πετούμε.

| Σιωπή.

Ο Άντρας και η Γυναίκα χαμογελούν. |

ΓΥΝΑΙΚΑ

Υπέροχα, αγάπη μου, έφυγε και ετούτος.

ΠΑΙΔΙ

Έφυγε ο παππούλης μας.

ΓΥΝΑΙΚΑ

Μας έμεινε ο πλούτος!

ΑΝΤΡΑΣ

Ένα σπίτι ολόκληρο,
δική μας περιουσία.

ΠΑΙΔΙ

Είμαστε όλοι αδειανοί.
Χωρίς καμιά ουσία.

ΚΑΡΓΙΑ

Πάμε να φύγουμε.

ΚΟΡΑΚΑΣ

Να πάμε πού;

ΚΑΡΓΙΑ

Στο σπίτι μας.
Στην Τέχνη.

ΚΟΡΑΚΑΣ

Γυρίζουμε στον πίνακα;

ΚΑΡΓΙΑ

Αυτός ο κόσμος ζέχνει.

ΚΟΡΑΚΑΣ

Παίρνω μαζί μου τον Παππού.
Ως την Ελευθερία.

ΚΑΡΓΙΑ

Θα πάρω εγώ το νεογνό.
Ελευθερουτοπία.

| Σιωπή |

ΚΟΡΑΚΙ

Κρα κρα. Μαμά.
Κρα κρα. Μπαμπά.

Εγώ εδώ θα μείνω.

Κι αν δεν την βρω τη Λευτεριά,
η Λευτεριά θα γίνω.

| Τα Κοράκια πετούν.

Το Κοράκι μένει μόνο του, μαζί με τους Ανθρώπους.
Σκοτάδι |

INTEPMEΔIO ΘEΩN

| Οι Θεοί, που παρακολουθούσαν σιωπηλοί από των θεατών τις θέσεις,
τώρα μας σιγοτραγουδούν |

ΘΕΟΙ

Κοιμήσου ανθρωπούδι μου, τέρας μου νάνι-νάνι.
Να μεγαλώσεις γρήγορα, να γίνεις όπλου κάνη.
Να έχεις σφαίρες στο κορμί και πέτρες στο μυαλό σου
και να βαδίζεις με ρυθμό στον δρόμο τον θολό σου.

Κοιμήσου παλικάρι μου, και κέρδισε στην μάχη.
Να γίνει κι η καρδούλα σου σαν τον κόσμο μας, χάλι.
Πρέπει να λες στα θέλω σου «δεν μπορώ, δεν θα γίνει»,
κι αν πρέπει σφάζε ένα μωρό και άγγελος θα γίνει.

Κοιμήσου ανθρωπούδι μου, άκου μία κατάρα.
Γλυκά με το τραγούδι μου, τον διπλανό σου βάρρα.
Κοιμήσου ανθρωπούδι μου και κόψε τη γλωσσίτσα.
Μην τραγουδήσεις, στάσου εκεί, μόνο σου, στη γωνίτσα.

Μια μαύρη νύχτα θα φανεί στο δειλινό μιας μέρας
δεν θα έχει αστέρια φωτεινά, θα είναι ένα τέρας.
Και θα έχει εσύ το γέυμα της, γλυκό μου ανθρωπάκι.
Τώρα στ' αλήθεια ξεκινά τούτο το τραγουδάκι.

Θα έρθουν άλλοι άνθρωποι, θα έρθουν βασιλιάδες,
κορώνες όλοι θα φορούν και θα πετούν αράδες.
Δίχως φτερά οι Άνθρωποι, χωρίς μιλά τα δέντρα,
κατάμαυρη και σκοτεινή θα είναι εδώ η μέρα.
Θα σε ταΐζουν φέματα. Θα τρως μονάχα σάρκες.
Δεν θα χορταίνεις, θα πεινάς και θα βουλιάζεις βάρκες.
Κι εσύ θα είσαι μια σταλιά, θα είσαι μια σταλίτσα.
Γεμάτη με νεκρά παιδιά θα είναι η κοιλίτσα.
Θα σου τρυπήσουν το μυαλό με μια γυμνή καρφίτσα.
Θα εξαφανιστούν μεμιάς τα παιδικά σου σκίτσα.

Τρέχα, έχεις δουλίτσα, προσπέρνα τους όλους, πάρε βαλίτσα και τρέχα ξανά.
Βρες μια φωλίτσα μέσα στη γλίτσα και κρύψου εκεί μέσα για πάντα.

Παρά να μιλάς, μάσα γερά, δυνατά,
σπάσε τα κόκαλα όλα,
κατάπιε το δικιο και ζέρινα.
Και μην πιστεύεις ήρωες, μύθους ή τα θηρία.
Είναι παγίδα η Λευτεριά,
δεν είναι Ελευθερία.

| Σκοτάδι |

ΕΙΚΟΝΑ ΤΡΙΤΗ
| επιστροφή |

|Ένας δυνατός θόρυβος ακούγεται σαν πίνακας που ξαναφτιάχνεται. Φως.
Τα Κοράκια έχουν επιστρέψει στο Σταροχώραφό τους. |

ΚΟΡΑΚΙΑ

Αγαπητοί μας θεατές
άνθρωποι νικημένοι
στείλτε αυτές τις ιαχές
σ' όλη την οικουμένη.

Κανένας σας δεν χαιρείται,
όλοι σας είστε ψέμα
κι αν μια αλήθεια έρχεται,
της πίνετε το αίμα.
Στον κόσμο σας σκοτώνετε
κάθε αγνή ιδέα.
Τα ιδανικά τα διώχνετε,
μαυρίζετε τη θέα.
Κι όλο πρέπει και δεν πρέπει,
όλο απαγορεύεται.
Φεύγουν μέρες, φεύγουν έτη
κι εσείς δεν χορεύετε.
Περνούν οι χρόνοι κι οι καιροί,
φεύγουνε Καλοκαιρία,
κάθε χρονιά και πιο λεροί
ματώνετε τα χέρια.
Αυτό που μας αναλογεί
είναι η φύση, η πλάση.
Στον τόπο σας μουγγή η Γη,
ανώνυμα τα δάση.

Εδώ είν' ο Παράδεισος,
στα μαύρα χρώματά μας.
Αγαπημένη άβυσσος
στα μάτια τα δικά σας.
Στα Σταροχώραφα αυτά
κρύβεται το χρυσάφι
και μες σε δάκρυα καυτά
πάντα πνίγονται πάθη.

Ανάψτε τώρα τις φωτιές.
Ενώστε και τα χέρια.
Μην κιάψετε άλλες καρδιές.
Να λαμπαδιάσει η μέρα.
Να λάμψει μπλε ο ουρανός
να ανάψουνε τα αστέρια
να στροβιλίζει φωτεινός
μες στων παιδιών τα χέρια.

|Σκοτάδι |

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

| Ένα αληθινό Κοράκι, βαλσαμωμένο, στον τοίχο. |

ΚΟΡΑΚΙ

Αυτή ήταν η ιστορία μου.

Ελπίζω να σας έφερε στα όνειρά σας γλύκα.
Εύχομαι να ξυπνήσατε ξεκούραστοι κι ωραίοι.

Και τώρα όλοι όρθιοι μπροστά μου σηκωθείτε.
Να τραγουδήσουμε μαζί στη Μη Ελευθερία.

Με το μηδέν. Και. Πάμε.

Σε γνωρίζω από την κόψη του φτερού τη ριζική.
Σε γνωρίζω από την όψη που με βία ξερνάει στη Γη.
Απ' τα σπλάχνα μας βγαλμένη των Κοράκιων τα ιερά.
Και σαν πρώτα, να θυμάστε, είμαστε όλοι μας θερία.
Και σαν πρώτα ξεχασμένη, Ζήτω η Μη Ελευθεριά.
Και για πάντα διαλυμένη, Ζήτω η Μη Ελευθεριά.

| Σιωπή |

Να μας ζήσει. Μπράβο μας.
Μας αξίζει ο κόσμος τούτος.

Και όσο για τη Λευτεριά που ψάχναν τα Κοράκια
κάποτε θα την βρουν αλλού σ' άλλα παραμυθάκια.
Τώρα θα ζει μονάχη της, σιωπηλή, ξεχασμένη.
Σε κάποια Σταροχώραφα, εκεί μας περιμένει.

| Σκοτάδι |

Άντε, υπνούλη, τέλειωσε. Πήγαινε και κοιμήσου.
Καλή σου νύχτα εύχομαι και όνειρα -

Δεν μπορώ άλλο ψέμα να πω. Έχω γίνει ένα ψέμα ολόκληρο.
Μια αλήθεια θα πω μοναχά και δεν είναι δικιά μου.

Είναι εκείνου του Vincent Van Gogh.

Η θλίψη θα διαριέσει για πάντα.

| Φως |

*Το έργο είναι εμπνευσμένο από τον πίνακα «Σταροχώραφο με κοράκια» του Vincent Van Gogh.